

при когото намира покровителство и съ негова помощ и препоръка въ 1939 година пристига въ Одеса.

Въ Одеса. Учение, срѣда и първи поетически опити. —

Отначало Чинтуловъ се училъ въ Одеското околийско училище, подържанъ отъ тамошнитѣ богати българи. Курсътъ на това училище Чинтуловъ завършилъ следъ тригодишно учение презъ лѣтото на 1843 година. Сжщата година по ходатайството на новорусийския и бесарабски генералъ-губернаторъ графъ Михаилъ Семеновичъ Воронцовъ било издействувано отъ Императора позволение да се възпитаватъ въ Одеската семинария четири българчета на държавни разности. Обучаваниятъ въ Одеса Добри Чинтуловъ билъ избранъ между най-способнитѣ и веднага постъпилъ въ семинарията. Така благодарение на едно високо покровителство и застъпничеството на неговия благодетель Н. М. Тошковъ и на първитѣ благодетели на Габровското училище В. Априлдвъ и Н. С. Палаузовъ, които го познавали като смиренъ, трудолюбивъ и способенъ младежъ, Чинтуловъ сполучилъ да постъпи презъ септемврий 1843 год. въ одеската Херсонска духовна семинария.

Изъ ученическия животъ на Чинтулова въ Одеса знаемъ твърде малко. Той се отличавалъ съ добро сърдце, откровенъ характеръ и билъ винаги скромненъ и тихъ, поради което печелилъ симпатии всрѣдъ своитѣ другари и учители. Въ училищнитѣ занятия Чинтуловъ проявилъ прилежание, интересъ и самостоятелностъ, които въ скоро време обърнали внимание на неговитѣ професори. За това красноречиво говори и домашното му съчинение „Справедливо ли е мнението за преселването на душата“, а така сжщо и атестата, който получава следъ завършването курса на семинарията, кждето оценкитѣ по всички предмети сж много добри при обща характеристика — „способности много добри и прилежание усърдно“.

Презъ време на своето учение въ Одеса Чинтуловъ се ползувалъ съ благоволенieto на Н. М. Тошковъ, посещавалъ кждата му, управлявалъ библиотеката му и често обѣдвалъ при него, гдето ималъ възможностъ да се запознае съ много видни личности, между които и съ габровския родолюбецъ В. Априловъ.

По онова време, 40-тѣ години на миналия вѣкъ, Одеса привлечала трудолюбивата и будна българска емиграция и става за България най-важниятъ търговски и културенъ центъръ. Тука работятъ